

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Agencji GSA z dnia 20 maja 2019 r. odmawiającej pełnego dostępu do dokumentu „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*”;
- obciążenie Agencji GSA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa przy stosowaniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43). W tym względzie skarżący uważa, że decyzja Agencji Europejskiego GNSS (GSA) z dnia 20 maja 2019 r. odmawiająca mu pełnego dostępu do dokumentu „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*” jest niezgodna z prawem w zakresie, w jakim odmowa ta opiera się na wyjątku dotyczącym ochrony bezpieczeństwa publicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ rozpatrywany dokument:
 - nie może być związany z aspektami bezpieczeństwa publicznego, gdyż dotyczy sprawy związanej z personelem Agencji; oraz
 - nie może być zaklasyfikowany jako opatrzony klauzulą [RESTREINT/RESTRICTED EU].
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przy stosowaniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001. W tym względzie skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie, w jakim odmowa opiera się na wyjątku dotyczącym ochrony danych osobowych osób fizycznych, o których mowa w dokumencie, przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ powołanie się na ten wyjątek byłoby w niniejszej sprawie nieuzasadnione i nieproporcjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2019 r. — Casino, Guichard-Perrachon/Komisja

(Sprawa T-538/19)

(2019/C 328/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci I. Simic, G. Aubron, O. de Juvigny i T. Reymond)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- w oparciu o art. 277 TFUE stwierdzenie niemożności stosowania w niniejszym przypadku art. 20 rozporządzenia nr 1/2003, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 3761 z dnia 13 maja 2019 r.;
- w oparciu o art. 263 TFUE stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 3761 z dnia 13 maja 2019 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ została wydana wyłącznie w oparciu o dokumenty zajęte podczas kontroli przeprowadzonej wcześniej na podstawie decyzji, które sama była niezgodna z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jej podstawą jest art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2003, L 1, s. 1), który to przepis sam jest niezgodny z prawem, a zatem nie można go stosować w niniejszym przypadku, zgodnie z art. 277 TFUE. Rzeczony przepis narusza bowiem prawo podstawowe do skutecznego środka odwoławczego, ponieważ nie pozwala przedsiębiorstwom będącym adresatami decyzji o kontroli Komisji skorzystać ze skutecznego środka odwoławczego od przebiegu kontroli.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa podstawowego do nienaruszalności miru domowego, ponieważ zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja ma nieograniczony czas ważności, zaś zakres stosowania zarazem nieprecyzyjny i nieproporcjonalny.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2019 r. — Les Mousquetaires i ITM Entreprises/Komisja

(Sprawa T-539/19)

(2019/C 328/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Les Mousquetaires (Paryż, Francja), ITM Entreprises (Paryż) (przedstawiciele: adwokaci N. Jalabert-Doury, K. Mebarek i B. Chemama)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zarządzenie połączenia niniejszej sprawy ze sprawą T-255/17;
- uwzględnienie zarzutu niezgodności z prawem art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na to, że nie przewiduje on skutecznego środka zaskarżenia w odniesieniu do warunków wykonywania decyzji w sprawie kontroli, zgodnie z art. 6 ust. 1, art. 8 i 13 [europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności] oraz z art. 7 i 47 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej];
- stwierdzenie nieważności decyzji AT.40466 — Tute 1, nakazującej spółce Les Mousquetaires S.A.S. i wszystkim jej spółkom zależnym poddanie się kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji odmawiających ochrony zagwarantowanej przez prawo Unii, któremu strona skarżąca podlega;